

skab af Chef for Handelsministeriet, men ogsaa i hans Egenskab af god gammel Købmand.

Finansministeren (N. Neergaard): Den meget tyndt besatte Sal frister ikke til nogen længere Tale, men jeg kan vel neppe undgaa at gøre nogle Bemærkninger til i alt Fald nogle af de Udtalelser, som er fremsat. Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, at han har gentaget en Ting, som jeg har set udtalt adskillige Gange i Pressen, nemlig at jeg under første Behandling af Lovforslaget om Guld told udtalte mig, saa at enhver maatte forstaa det, som om Regeringen havde en fiks og færdig Valutaplan i Lommen. Jeg beder ærede Medlemmer se i Rigsdagstidende, de vil dér se, at jeg har talt om en Række Forslag, som Regeringen overvejede, og lovet, at disse Overvejelser skulde blive fortsat og fuldendt. Der er ikke et Ord i mine Udtalelser, som kunde tyde paa, at det var en saa godt som færdig Plan, der var Tale om, der var kun Tale om Overvejelser. Det ærede Medlem udtalte sig videre meget tvivlende om, hvorvidt Kreditinnskærnkninger kunde nytte. Ja, det ærede Medlem Hr. Rode var omme i en helt anden Gade. Han bebrejdede i meget stærke Ord Regeringen, at den ikke for længst havde animeret Nationalbanken til stærkere Kreditinnskærnkning o. s. v. Det er meget vanskeligt at gøre alle tilpas, lader det til, men Forholdet er jo det, at Regeringen har grebet ind paa et Tidspunkt, hvor Sterlingkursen viste Tendens til skarp Stigning, hvor Forholdene var af saa ekstraordinære Karakter, at der maatte ekstraordinære Midler til. Det ærede Medlem sagde, at der havde været Krise i alle de fire Aar, i hvilke denne Regering har siddet. Ja, der har været meget stor Forskel, f. Eks. gik i Aaret 1921 Underskuddet paa vor Handelsbalance ned til 161 Mill. Kr., medens det i 1919 havde været 1 654 Mill. Kr. Det var i alt Fald en meget afsvækket Krise. I 1922 holdt saavel Handelsbalancens Underskud som Valutakurserne sig indenfor rimelige Grænser, det er først i Slutningen af 1923 og i 1924, Forholdene har udviklet sig saaledes, at det har forekommet Regeringen nødvendigt at gribe til meget stærke Foranstaltninger. Regeringen er ikke Ven af disse stærke Foranstaltninger, ikke Ven af meget voldsomme Indgreb i Samfundets, i Næringslivets, i Borgernes Forhold, og det er derfor ganske naturligt, at disse Indgreb først er kommet paa et Tidspunkt, hvor de synes absolut paakrævet. Det ærede Medlem mente, at de 6

Forslag ikke stod i nogen som helst Forbindelse med hinanden, og at det var rent tilfældige Lapperier. Jeg skal ikke gentage den Udvikling, jeg gav ved Fremsættelsen af Lovforslagene, og i hvilken jeg paaviste, at de staar i nøje Forbindelse med hinanden, og at alle konsekvent peger mod samme Maal: Indskærnkning af Seddeludstedelsen og Forbedring af Betalingsbalancen.

Med Hensyn til Beskatningen af Benzin og Gummi skal jeg sige til det ærede Medlem og andre, som har udtalt sig om det samme Spørgsmaal, at det er ikke en hensynsløs Falden over visse enkelte Medborgere, men Lovforslaget er fremsat, fordi et af de mest fremtrædende Træk i det Luksusforbrug, vi har haft, og som har været stærkt stigende i 1923, netop har været Automobilforbruget. Indførselen og Fabrikationen af Automobiles til Brug i Danmark steg i 1923 med ca. 50 pCt. og antog et Omfang, som paavirkede Handelsbalancen overordentlig ugunstigt. Der er aldeles ingen Tvivl om, at denne skarpe Stigning, som vel at mærke ikke laa paa Lastautomobiles, men paa Personautomobiles, for den allerstørste Del skyldtes Luksusforbrug. Vi lagde nu en Omsætningsafgift paa Automobiles, der imidlertid, som Lovens endelige Affattelse blev, kun ramte Indførsel af Automobiles eller Fremstilling af nye Automobiles, som gik over i Forbruget. Hvis man mener, at Automobiles burde beskattes væsentlig ud over det tidligere, mangler der det, som var i det oprindelige Forslag, Regeringen fremsatte, men som blev strøget, nemlig en Afgift, der ogsaa kunde falde paa de Automobiles, der allerede var her i Landet. Nu kommer Afgiften paa Automobilgummi og paa Benzin og udfylder denne Lakune. Det ærede Medlem mente, at Beskatningen af de tidlige Havesager ikke havde nogen som helst anden Betydning end at være Beskyttelse. Ja, nu har det ærede Medlem nylig hørt af det ærede Medlem Hr. Boa, at der kan sættes et meget stort Spørgsmaalstegn ved denne Beskyttelse. Beskatningen er nemlig udelukkende valutamæssigt ment og ikke ment som Beskyttelse. Det drejer sig her om en Indførsel fra Udlandet paa mellem 6 og 7 Mill. Kr., dels af Arter, som maaske kan siges at være Raastoffer for vort Gartneri, dels af færdige Produkter. Hvis Hensigten havde været Beskyttelse, havde vi naturligvis ikke beskattet Blomsterløgene, som det ærede Medlem Hr. Boa talte om, men derimod kun de færdige Varer, de afskaarne Blomster. Vi havde heller ikke beskattet Planter med Jordklumper; naar vi har gjort det,